

XXIV. KGYTK

2025

SZAKIRODALOM OLVASÁSA KISISKOLÁS KORBAN

**INFORMÁCIÓK A SZÉPIRODALOM ÉS AZ ISMERETKÖZLŐ IRODALOM OLVASÁSI
SZOKÁSAIRÓL ISKOLÁM 4-5. ÉVFOLYAMOS TANULÓINAK KÖRÉBEN**

MOLNÁR ATTILA CSONGOR 4.b

a pályamunkát készítő neve

Hatvani Kodály Zoltán Értékközvetítő és Képességfejlesztő

Általános Iskola

3000 Hatvan, Géza fejedelem utca 2.

Melykóné Tőzsér Judit

a felkészítő pedagógus

Kutatásmódszertan

Társadalomtudományi szekció

Tartalom

BEVEZETŐ.....	1
A TÉMA BEMUTATÁSA.....	2
A TÉMA ISMERETHÁTTÉRÉNEK A BEMUTATÁSA.....	3
AZ ISMERETTERJESZTŐ IRODALOM ÉS A SZAKIRODALOM	3
HIPOTÉZISEIM.....	6
KUTATÁSOM BEMUTATÁSA.....	8
AZ ADATOK ELEMZÉSE.....	8
TAPASZTALAT	11
ÖSSZEGZÉS	11
ÖNREFLEXIÓ	11
FELHASZNÁLT IRODALOM.....	12

BEVEZETŐ

Mostanában gyakran elhangzik, hogy a XXI. század a tudás társadalma. Információs társadalomnak is hívjuk. Azok az emberek tudnak igazán érvényesülni, akik gyorsan tudnak számukra megfelelő és hiteles információkhoz hozzájutni, akik felkészültek. Tehát a mai információs világunkban az önálló ismeretszerzésnek, az adatokhoz, ismeretekhez való hozzájutás mellett kétségkívül az egyik legfontosabb eszköze az olvasás. Aki nem tud megfelelő szinten olvasni, nem tud a tankönyvekből információkat összegyűjteni, az általában nem képes arra, hogy állampolgárként ügyeit önállóan és felelősséggel intézze, szükség esetén új szakmát tanuljon, illetve váratlan élethelyzetekben informáltan cselekedni, válaszolni tudjon.

De ki tud olvasni? Aki felismeri a betűket, aki el tudja olvasni a tankönyveit és a legkedvesebb szépirodalmi alkotásokat vagy aki ki tudja betűzni a használati utasításokat, esetleg az, aki el tudja olvasni és megérti az újságszövegeket? Vagy pedig csak az a személy tekinthető olvasónak, aki bármilyen szövegből képes következtetéseket levonni, azokat új összefüggésbe helyezni, és az olvasás révén más lehetséges világokat megismerni? Ha ezeket a válaszokat valósnak tekintjük, akkor felmerülhet a kérdés, hogy vajon mindenkinek így kell tudnia olvasni? Vagy elegendő, ha megérti az olvasó a szöveg lényegét?

Még harmadikosként jelentkeztem először a KGYTK-s mozgalomhoz. Akkor 8 hónapnyi kutatás után nemcsak a kérdőív eredményeire, hanem arra is rájöttem, hogy megszerettem a KGYTKT-t. Ebben az évben is a korosztályom olvasási szokásait mértem kérdőív segítségével, ám most célul azt tűztem ki, hogy - a szépirodalom olvasásának megismerése után - a szakirodalom olvasását ismerjem meg a negyedikesek és ötödikesek körében.

Mivel tavaly is az olvasásról kutattam, így arra gondoltam, hogy ezzel az irodalommal kapcsolatos szakirodalmi könyv - és prezentáció sorozatot készítek.

Fontos ez számomra! Szeretnék egy irodalommal foglalkozó sorozatot készíteni, - Az is ösztönzött, hogy megismerjem környezetem olvasási szokásait, és hogy ki mennyire szereti az irodalmat. És hogyan kutattam ezt? Milyen témákat választottam? Ezek kutatásom teoretikus részei:

- Az olvasás fogalma.
- Az olvasás, valamint az írás története.
- Hipotéziseim a negyedikesek és ötödikesek olvasási szokásairól.

Kutattam empirikusan is!

→ Online kérdőívet készítettem.

→ A kérdőív adatait összegeztem, elemeztem.

→ Kutatásomat felvázoltam egy tanulmányban.

A TÉMA BEMUTATÁSA

Ebben az évben úgy érzem, hogy sikerült egy tudományokban gazdag témát választanom: Az olvasás története, és korosztályom szakirodalom olvasási szokásai, tanulási folyamataik. A tudományok, amelyekben elhelyezhető a témám, - idén csak az Egyetemes tizedes osztályozás (ETO) alapján.

- Társadalomtudomány (azon belül: Pedagógia)
- Nyelvtudomány, irodalomtudomány (Magyar nyelv, Irodalomtudomány,)

Teoretikus, (elméleti) és empirikus (gyakorlati) kutatást végeztem. Ugyanúgy jártam el, mint legutóbbi tanulmányom elkészítésekor: a dokumentumokban olvasott információkat újra gondoltam, de előtte összegyűjtöttem lexikonokból, szótárakból, kézikönyvekből és enciklopédiákból.

Idén nem használtam elektronikus dokumentumokat, csakis hagyományos könyveket. A kutatásom gyakorlati részében információkat szereztem személyes tapasztalataimból és kérdőív segítségével.

A TÉMA ISMERETHÁTTÉRÉNEK BEMUTATÁSA

Kulcskifejezések magyarázata

ISMERETKÖZLŐ irodalom

“Akkor használjuk, amikor tudományos, hasznos dolgokról szeretnénk olvasni.” Nem olvassuk folyamatosan, inkább csak jegyzetelünk. **Dömsödy Andrea: Információzz!**¹ című könyvében olvastam a miért olvasunk szakirodalmat kérdésről is: *“Ismereteink bővítése a célunk. (...) ...időnként jegyzetek is, hiszen az segíti a megértést.”*

A szakirodalom részletesen elmagyarázza az ismereteket. *“Szakemberek írják, szakembereknek.”* Lehet szakkönyv, vagy szakfolyóirat.

Az ismeretterjesztő művek a választott célközönségnek szánt érdekességeket mutatnak be.

Az oktató művek - mint a tankönyv, vagy a munkafüzet, - *“A tanuláshoz szükséges feladatokat és gyakorlatokat is tartalmazza. Figyelembe veszik az adott korosztály képességeit, és életkori sajátosságait.”*

A Hírközlő pedig – mint az újság, vagy a híradó - újdonságokat, friss tényeket és adatokat *“ismertető dokumentum”*.

AZ ISMERETTERJESZTŐ IRODALOM ÉS A SZAKIRODALOM

*“Az ismeretterjesztő irodalom tárgykörébe tartozik minden olyan mű, amely a tudományos kutatás eredményeit ismerteti meg az érdeklődők széles rétegeivel”*²

Minden Alexandriában kezdődött, a hellenizmus korában. Az akkori tudósok elkezdtek feljegyzéseket, magyarázatokat írni a kor műveltségével kapcsolatban.

A középkorban is nagy szerepet játszott az irodalom. Az irodalmi alkotások nagyrésze szoros kapcsolatban állt az egyházzal és az egyházi témákkal, hiszen a művek alkotói gyakran különböző szerzetesrendek tagjai voltak, hiszen főként ők tudtak írni, olvasni.

Napjainkban már egy külön fajta szakirodalom alakult ki, olvastam mentortanárom könyvében³: *“amely eltérve a tankönyvek szigorú rendszerétől, közérthetően, szórakoztatva tanít.”*

Minden tudományágat akár egy anyagban! A szakirodalom *“nem szinonímája az ismeretterjesztő irodalomnak.”*

¹ Dömsödy Andrea: Információzz! Budapest, KTE, 2021, 67.o.

² Dömsödy Andrea: Információzz! Budapest, KTE, 2021, 67.o.

³ Melykóné Tőzsér Judit: A könyv és birodalma. Budapest, Dinasztia Tankönyvkiadó, 2003, 85.o.

OLVASÁS

Az olvasástörténet, kultúrtörténet, az emberiség történelmének része. A módszeres gondolkodás, vagyis a logika úgy jöhetett létre, hogy megszületett az írás és az olvasás, amely mára szinte nélkülözhetetlen feltétele életünknek.

Az írás és olvasás az információszerzés fontos eszközeivé váltak.

Az írást az emberi kultúra hozta létre, a társadalomban élő emberek élete mára már elképzelhetetlen kommunikáció, ismeretközlés nélkül.

Az ókorban a felnőtt lakosság még kevésbé használta az írás és olvasás tudományát. Az írásbeliség ezekben a társadalmakban tiszteletet váltott ki, ennek ellenére ebben az időszakban mégis a szóbeliség volt meghatározó.

Olvasásismeret című egyetemi tankönyvet⁴ is tanulmányoztam. Ott olvastam a következőket: „Az ókor és a középkor fordulóján már foglalkoztak a szövegértő, szövegértelmező olvasás fontosságával. A középkorban, vagyis a Nyugat-római Birodalom bukása után az egyház őrizte meg és mentette át az írásbeliség már akkorra kialakult hagyományát.”

Az olvasáskutatásnak több részterülete van, az olvasásszociológia, olvasáspedagógia, olvasáspszichológia és az olvasási készségek mérése.⁵

Az olvasáskutatásnak a jelen és jövő szempontjából fontos szerepe van.

A **Pedagógiai lexikonban**⁶ sokféle megközelítést találtam az **olvasás** témakörében. A szakirodalmi szöveget elolvastam, majd jegyzeteket készítettem az új információkból. A jegyzet ”céduláimat” újrarendeztem és megalkottam a saját értelmezésemet ebben a témában: Az olvasásnak a Pedagógiai lexikon⁷ szerint több jelentése van, melyet ismertetek.

- **Maga, a tevékenység**

„Az olvasás, mint tevékenység, azt a célt szolgálja, hogy az ember, információt szerezhessen.”

- **Az agyban lejátszódó folyamat**

Az olvasás közben egy folyamat játszódik le az agyunkban. Ez a folyamat három részből áll:

- Konklúzió, amely azt eredményezi, hogy az agy, egyben látja a betűket, és magát, a szöveget.
- Analizálás, amikor az agy, szétbontja a szöveget, és elkezd az értelmezését.

⁴ 2Gereben F. - Katsányi S. - Nagy A.: Olvasásismeret. (Olvasásszociológia, olvasáslélektan, olvasáspedagógia) [Egyetemi-főiskolai tankönyv] –Bp.: Tankönyvkiadó, 1979. [1980] 32.p.

⁵ Gyenes Edina : Olvasási szokások –Bp.: Magyar Műv. Intézet : MTA Szociológiai Kutatóintézet, 2005.- 14.p

⁶ Pedagógiai lexikon, I-III.. Szerk. Báthory Zoltán, Falus Iván. Budapest. Keraban, 1997.2025 p

⁷ Pedagógiai lexikon, I-III.. Szerk. Báthory Zoltán, Falus Iván. Budapest. Keraban, 1997.2025 p

→ Interaktív kommunikáció, ami a kettő előbbi fogalom eredménye, amelyben az olvasás kommunikáció ugyan azt jelenti, mint az (olvasáspszichológia) harmadik modellje. Interaktív kommunikáció és kontextus az író és olvasója között, egy könyv olvasása közben.

Az olvasás-írás tanításának története

Kezdetben még nem voltak ábécéskönyvek és a tanulók nem saját anyanyelvükön tanultak, hanem latinul, amely akkoriban Európa közös nyelve volt. Csak a 14.század elején kezdtek el használni az ilyen könyveket.

Az általunk ismert ábécé, a *Kolozsvári ábécé* volt, amely 1553-ban jelent meg először.

Az olvasókönyvek megjelenésekor még nem voltak kifejezetten gyermekeknek szánt olvasmányok, ezek hiánya miatt, a gyermekek, miután megtanultak olvasni, vallási köteteken gyakorolhatták frissen megszerzett és elsajátított készségüket.

*„Az első gyermekkönyv 1766-ban íródott, E. Rochow tollából született meg, *Kinderfreund* (Gyermekbarát) címmel.”⁸*

Az olvasástanítás során a 19.századig használták világszerte a “silabizáló” módszert. Ezt szokták “ábécé módszernek”, vagy “betűztető módszernek” is hívni. Hazánkban a 18.század végén szűnt meg a silabizáló módszer, ám a 19.század végéig még használták. Csak ezután alakult ki teljesen, valószínűleg Rochow könyvének köszönhetően, az “ábécés, - és olvasókönyv” műfaja.

“A fejlődés útja, a hangoztatás, a betűknek nehézségi sorrendben való tanítása. Valamint a párhuzamos írástanítás lett.”⁹

Mikor ez a helyzet ténylegesen felállt, - a 16.században - a hangoztatás úttörői új módszert alkalmaztak. Pl. *Comenius*. Magyarországon pedig a 17.században: *Szőnyi Nagy István* (Magyar Oskola, 1695) A betűknek nehézségi sorrendjében való ismertetéshez *Felbiger* nevéhez fűzhetjük. A betűismertetést az i-vel kezdte.

Néhány név a világból, akik segítették párhuzamos írás tanítását:

- Comenius (1651-53)
- Simon Antal (1808)
- H. Stephani (1802)
- J. Graser (19.század eleje)

⁸ Pedagógiai lexikon, I-III.. Szerk. Báthory Zoltán, Falus Iván. Budapest. Keraban, 1997.2025 p

⁹ Pedagógiai lexikon, I-III.. Szerk. Báthory Zoltán, Falus Iván. Budapest. Keraban, 1997

J. Graser terjesztette el az **írva olvastatás módszer** - t. Később a sorrend megváltozott, és **olvasva írás** lett belőle. Ez azt jelentette, hogy először leírták betűnként: pl.: e-b, majd kiolvasták: eb. Aztán fordítva.

Az 1700-as évek végén jelent meg először *“szómódszeres tankönyv”* F. Gedike tollából. Ám érdekesség, hogy az egészből való kiindulás a francia J. Jacotot terjesztette el 1818-ban. Ezután a német K. Vogel 98 úgy nevezett *“normálszót”* gyűjtött össze az előgyakorlatok szövegeiből, majd képet, és írott valamint nyomtatott betűket csatolt hozzá, 1845-ben. Ezt neveztük a Jacotot-Vogel-módszernek, vagy *normálszavas módszernek*.

“Az 1868-as népiskolai törvény hatása a kiegyezés utáni gyors fejlődés szakaszában érvényesült. Megkezdődött az analfabétizmus felszámolása. Az eredményes olvasástanításban nagy szerepe volt a hangoztató-elemző-összetevő írvaolvastató módszernek. A századfordulón az ehhez társuló jelképes fonomimikai módszer a nagy buktatót jelentő összeolvasás tanításán is segített. Sokféle olvasókönyvben jelentek meg ezek a módszerek tekintve az ország kiterjedtségét és a különböző iskolafenntartókat.”¹⁰

Az 1925-ben megjelent Betűország, amelynek az összeállításában Móra Ferenc is részt vett, merőben új tankönyv volt. „Móra Ferenc tanmeséket helyettesítő írásainak zöme első közlés. Kedves, könnyű, bensőséges világot közvetítenek a gyermekeknek. Összhatásukban erőteljesen kidomborodik a vallásosság és a hazaszeretet”¹¹

Teoretikus ismeretgyűjtésemet a **XX. századi és napjaink olvasástanítási módszereinek megismerésével fogom folytatni. Az is kíváncsivá tett, hogy minden felületen (hagyományos könyv lapjain és a digitális eszközökön) ugyanolyan „módszerrel” olvasunk?**

HIPOTÉZISEIM

Tavalyi kutatásommal ellentétben - *MESÉS KUTATÁS, Információk a meséről és iskolám harmadikos tanulóinak viszonya a mesékhez és a meseolvasáshoz* - ebben az évben az olvasási szokások vizsgálatát nemenként nem elemzem. Míg tavaly a szépirodalom vizsgálata az érzelmekre helyezte a hangsúlyt – ami a fiúk, lányok között eltérő - addig a szakirodalom és az ismeretközlő

¹⁰ Adamikné Jászó Anna: A magyar olvasástanítás története. In.: Magyar nyelvőr 126. évf., 1. sz. (2002) URL: <http://epa.oszk.hu/00100/00188/00025/126120.htm> (2024.12.15.)

¹¹ Adamikné Jászó Anna: A magyar olvasástanítás története.177. In.: Magyar nyelvőr 126. évf., 1. sz. (2002) URL: <http://epa.oszk.hu/00100/00188/00025/126120.htm> (2024.12.15.)

irodalom – idei témám fő tényezője – tudásra, az ismeretekre alapszik, ami – szerintem nemektől függetlenül, korosztályokra vonatkozik.

A szakirodalomnak háromféle fajtája van:

• **Ismeretterjesztő könyvek** - amely kisebb korosztályoknak valók, pl. mint a Mi micsoda? Szemtanú, Kolibri könyvek.

• **Lexikonok, szótárak, enciklopédiák** - amelyek már a középiskolásoknak, egyetemistáknak és tanulmányokat író szakképzett kutatók teoretikus - elméleti - kutatásakor is olvasható.

• **Tanulmányok** - egyetemisták, és kutatók is írnak ilyeneket, néha még gyerekek is, például a KGYTK-n belül. Ez lehet személyes, - privát körökben elérhető, - vagy publikált - magán kiadásban, vagy kiadó által megjelentetett e-könyv, vagy hagyományos könyv formátumban.

Mindegyikben van egy közös: HIPOTÉZISEK. Vagy a szakirodalomban írva, vagy a könyv megírása előtt fejben, de van!

Nálam öt hipotézis “figyelhető” meg, amelyeket – mint tavaly - kérdőív segítségével fogok cáfolni, vagy igazolni.

ELŐZETES kérdéseim:

- A megkérdezett tanulók szeretnek olvasni?
- A megkérdezett tanulók szeretnek szakirodalmat olvasni?
- A megkérdezett tanulók szeretnek regényt, mesét, novellát, mondát, meseregényt vagy verset, azaz szépirodalmat olvasni?
- A megkérdezett tanulók milyen időközönként olvasnak szakirodalmat?
- A megkérdezett tanulók melyiket szeretik jobban olvasni: szépirodalmat, vagy szakirodalmat?

ELŐZETES hipotéziseim (a kérdésekkel kapcsolatban):

- A megkérdezett tanulók többsége szeret olvasni.
- A megkérdezett tanulók többsége nem szereti a szakirodalmat.
- A megkérdezett tanulók többsége szereti a szépirodalmat.
- A megkérdezett tanulók többsége naponta olvas szakirodalmat. (Mivel minden kitöltő iskola-köteles kiskorú, és a tankönyv szakirodalomnak minősül.
- A megkérdezett tanulók többsége szépirodalmat szeret jobban olvasni.

KUTATÁSOM BEMUTATÁSA

A kutatásom során többféle módszert alkalmaztam. Munkám során először teoretikus (elméleti) kutatást végeztem. Először a kézikönyvtárban olvastam, és jegyzeteltem. Legjobban az Új Pedagógiai lexikont és az olvasáskutatással kapcsolatos szakkönyveket használtam.

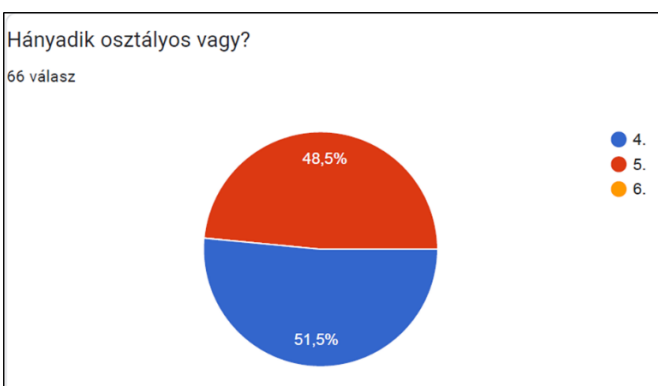
A kérdőív összeállításakor nagy segítségemre volt a tavalyi kérdőívem és az azóta elolvasott szakirodalmi cikkek is.

Az információk, ismeretek összegyűjtését ezután empirikus (gyakorlati) kutatással folytattam. Először kiválasztottam a célcsoportot a kérdőív kitöltéséhez. Kézenfekvőnek találtam, hogy míg tavaly a saját korosztályomat vizsgáltam, addig idén kiterjesztem azt a régen „átvezető tagozatnak” nevezett 4-5.-es évfolyamra. Majd kiválasztottam az időpontot. 2025. februárja volt.

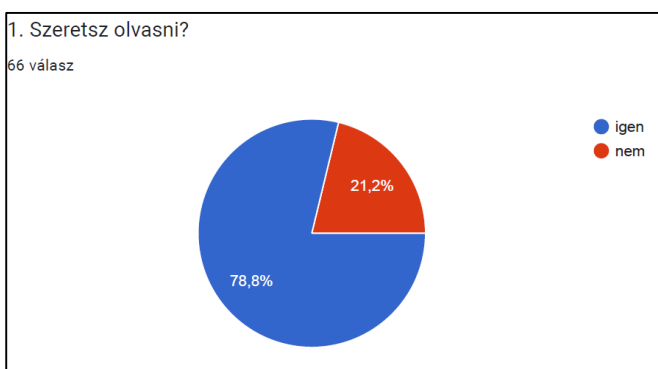
Ezek után megszerkesztettem a google űrlapon egy online kérdőívet, majd meg is szerveztem a kitöltését. Amikor pedig az évfolyamtársaim kitöltötték a kérdőívet, akkor feldolgoztam az adatokat és már csak igazolnom, vagy pedig cáfolnom kellett a hipotéziseimet.

AZ ADATOK ELEMZÉSE

A zárt végű kérdések elemzése

2025 februárjában kérdőívet töltöttem ki az iskola 4-5 osztályos tanulóival. Összesen 66 tanuló töltötte ki a dokumentumot. A válaszadók kb. fele negyedikes, fele ötödikes tanuló.

Megnyugtató a kapott adat: ugyanis igaz, hogy a tavalyi eredményeknél nem lett jobb, de sokkal rosszabb se!

Viszonylag megtartotta százalékát. Hipotézisemet igazolom: **több mint háromnegyed része a megkérdezetteknek szeret olvasni!**

A tavalyi adataimból kiolvasható, hogy az akkori harmadikos tanulók 83%-a igennel válaszolt arra a kérdésre, hogy szeret olvasni. Ezakkor jó arány volt! Most egy korcsoporttal idősebbeket megkérdezve a 78,8% nagyságrendekkel nem rosszabb eredmény.

Ábrahám Mónika ugyanis azt nyilatkozta, hogy országos átlagban az ő kutatásában 54% nemmel válaszolt erre a kérdésre és csupán 44% szeret. Ő a kutatását 2006-ban végezte el 12-14 évesek körében.

Forrás: ⁵ Ábrahám Mónika: 12-14 éves gyerekek olvasási, könyv- és könyvtárhasználati szokásai.

In.: Új pedagógiai Szemle. 2006.január URL:

<https://epa.oszk.hu/00000/00035/00099/2006-01-ta-Abraham-12.html> (letöltés dátuma: 2024. 03.

05.)

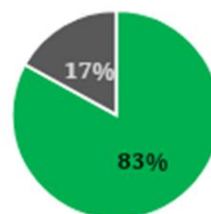

Érthető, - hiszen az olvasott sok ismeretháttér is azt mutatta - , hogy az emberek nem szórakozásból olvassák ezt a műfajt!

Az adatokból kiderült, hogy csak 11,1% szeret szakirodalmat olvasni. Ami viszont meglepőbb tény, hogy 68,3% (!) a “kicsit” választási lehetőség mellett tette le a voksát. 20,6% pedig a szomorú “nem” mellett döntött.

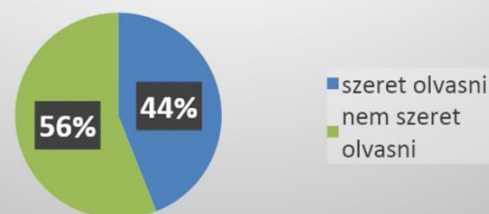
Hipotézisemet cáfolom, mert én azt hittem, hogy a nemre fognak többen kattintani. Meglepő volt a tény, hogy a többség kicsit szeret szakirodalmat olvasni.

Szeretsz olvasni? Összesítés

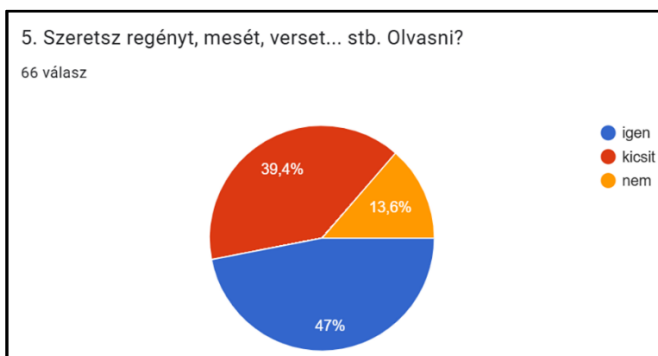

■ A. IGEN ■ B. NEM

Olvasási motiváció vizsgálata 2004-ben

Arra a kérdésre adott válaszok, hogy **szeretnek-e szakirodalmat olvasni** a negyedik-ötödik osztályosok már aggasztóbb eredményeket mutatott!

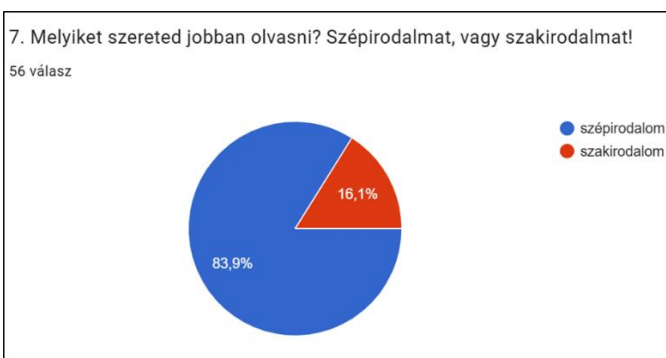
Nem volt meglepő tény, hogy a válaszadók majdnem fele - 47% - igennel válaszolt arra a kérdésre, hogy **szeret-e szépirodalmat olvasni**.

Amire kezdetben is gondoltam: a maradék nagy része ismét, - mint tavaly - a "kicsit" válaszlehetőségre kattintott. De aminek nagyon örülök az, hogy a legkisebb csoport – csupán 13,6% - nemmel válaszolt a szépirodalom olvasására. Ezzel az adattal előzetes hipotézisemet igazolom.

Az ismeretterjesztő könyv olvasásának gyakorisága beugratós kérdés volt a kérdőívben! Mivel a tankönyv is szakirodalom, - és minden válaszadó iskolaköteles - így a "helyes" válasz a "naponta" volt.

Erre viszont csak 15,6% jött rá. 40,6% a "havontára" szavazott, 43,8% pedig nemet választott. Mivel a többség nem jött rá a "trükkre", ezért hipotézisemet cáfolom.

A szépirodalom olvasásának népszerűsége ebben az életkorban fontos, hiszen a kamaszkor küszöbén járunk, amikor az olvasás elhanyagolódik a gyerekek szemében, más „fontos” tevékenységek jelennek meg.

Fontosnak érzem megtudni, hogy egy "Értékközvetítő és Képességfejlesztő" iskolában is így éreznek-e a gyerekek. Attól függetlenül pedig, hogy ez a kérdőív legfontosabb kérdése, nem meglepő az eredmény! 16,1% a szakirodalom mellett döntött, míg **83,9% (!) a szépirodalomra**. Hipotézisemet igazolom. Ebben az életkorban igenis fontos és hasznos a szépirodalom olvasása!

TAPASZTALAT

Ebben a fejezetben egy beszélgetést vázoló fel, ami köztem és a mentorom között hangzott el. Ekkor értettem meg, mit is jelent a - "tapasztalat" kifejezés.

Mentorom: *Az olvasás az agyban többféle folyamatot indít el. A harmadikat te mind a kettő oldalról megtapasztaltad. Az író, és az olvasó közötti kommunikációra, interakcióra gondolok.*

Én: Igen. És ilyenkor nagyon érdekes, amikor a saját írásaimat olvasom.

Mentorom: *Így van!*

Én: Tehát ezekben az esetekben, akkor magammal beszélgetek? Vagy magammal kommunikálok?

Mentorom: *Igen! Na, látod. Ez már egy fontos tapasztalat...*

ÖSSZEGZÉS

A kutatás során rengeteg volt a meglepő tény számomra, és sok hipotézisem is igazolódott! Tavaly is, és idén is a kedvenc kérdésem a **“Szeretsz olvasni?”** kérdés volt. Ennek az eredménye nem is volt sokkal másabb, mint a tavaly. Akkor 83% mondott igent a kérdésre, idén pedig 78,8%.

A 2. kérdés új volt. **“Szeretsz szakirodalmat olvasni?”** A legtöbben - 68,3% - a “kicsit” mellett tette le a voksát.

A 3. kérdés viszont nem volt szokatlan. Tulajdonképpen a lényege az volt, hogy **“Szeretsz szépirodalmat olvasni?”** Itt annak örültem, hogy még a kamaszkor küszöbén is szeretnek szépirodalmat olvasni. Pontosabban a válaszadók majdnem fele 47%.

A következő kérdés volt a legbeugratósabb. Ugyanis arra voltam kíváncsi, hogy **“Milyen időszakonként olvasol szakirodalmat?”** Mivel a tankönyv is szakirodalom, - és minden válaszadó tanuló - így a “helyes” válasz a “naponta” lett volna. Erre viszont csak 15,6% jött rá. 40,6% a “havontára” szavazott, 43,8% pedig nemet választott.

Az utolsó kérdés volt a döntő! Attól függetlenül, hogy ez a kérdőív legfontosabb kérdése, nem meglepő az eredmény! 16,1% a szakirodalom olvasása mellett döntött, míg 83,9 % (!) a szépirodalomra voksolt. **Így megállapíthatjuk, hogy a negyedik és ötödik évfolyamosok még mindig jobban szeretik a szépirodalmat olvasni!** Szerintem ez így természetes!

ÖNREFLEXIÓ

Mivel tavaly már jelentkeztem a KGYTK-ra, és jó eredményekkel is tértem haza az országos döntőről, így nem volt kérdés, hogy újra belépek a Kutató Gyerekek Tudományos Körébe. A témát aszerint választottam ki, hogy tavaly a mesékről, meg az olvasásról kutattam, és

mivel tetszett, ezért arra gondoltam, hogy egy irodalmi tudományos szakirodalom-sorozatot építsek fel, amiben ez a kutatás lesz a második rész! Tehát most a szakirodalomról írtam.

Az ismeretháttérrel meggyűlt a bajom, és nem amiatt, mert nem volt, hanem azért mert túl sok volt. De mivel a kérdőívvel is akadtak kalamajkák, ezért még többet kellett vele foglalkoznom. Ezeken a délutánokon nagyon jól éreztem magam, hiszen csak a gép előtt ültem, és írtam, meg, írtam, meg, írtam...

Igaz, néha elfáradtam, de sikerült mindent megoldanom. Önreflexiót írni tíz évesen nagy kihívás. Talán csak ezekben a percekben ismertem meg a kutatás igazi fogalmát, vagy hogy milyen kutató közösségben élni.

A KGYTK számomra már nem csak azt jelenti, hogy egy verseny, amit a versenyszabályzat szerint meg kell „élni”. Ez az egyik legnagyobb verseny, amit vállaltam életemben, és igen élvezem. És már más területen is használtam fel ezirányú tudásomat, mert készülöben van egy másik kutatásom is ezzel párhuzamosan, A tehetség nyomában címmel.

Most az a benyomásom, hogy szeretem a KGYTK-t. Annyira, hogy délutánjaimat áldozom fel rá.

FELHASZNÁLT IRODALOM

- Ábrahám Mónika: 12-14 éves gyerekek olvasási, könyv- és könyvtárhasználati szokásai. In.: Új pedagógiai Szemle. 2006.január URL: <https://epa.oszk.hu/00000/00035/00099/2006-01-ta-Abraham-12.html> (letöltés dátuma: 2024. 03. 05.)
- Adamikné Jászó Anna: A magyar olvasástanítás története.177. In.: Magyar nyelvőr 126. évf., 1. sz. (2002)
- Dömösdy Andrea: Információzz! Budapest, KTE, 2021.
- Gereben F. - Katsányi S. - Nagy A.: Olvasásismeret. (Olvasásszociológia, olvasáslélektan, olvasáspedagógia) [Egyetemi-főiskolai tankönyv] –Bp.: Tankönyvkiadó, 1979.
- Gyenes Edina : Olvasási szokások –Bp.: Magyar Művelődési Intézet : MTA Szociológiai Kutatóintézet, 2005.
- Melykóné Tózsér Judit: A könyv és birodalma. Budapest, Dinasztia Tankönyvkiadó, 2003.
- Pedagógiai lexikon, I-III.. Szerk. Báthory Zoltán, Falus Iván. Budapest. Keraban, 1997.